

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

INCENSIO, locus, Num. xi. ψ. 3. in versione nostra, qui proximè dictus est *Incendium* ab Hieronymo in hoc libro de locis Hebraicis.

INDIA, Asiae in Oriente regio, ab Indo flumine sic dicta: est tamen longè latèque diffusa, utpote quam Ptolemæus in *Indiam intra Gangem*, & *Indiam extra Gangem* dividat.

¹ INEMECK, pro quo *Aquila* & *Symmachus* transfulerunt, in valle. Ενεμεκ, Ακύλας, Σύμμαχος, ἐν τῇ κοιλάδι. ENEMEC, Aquila & Symmachus (vertunt) in valle.

INIMICITIÆ, putei ab Isaaco in regione Geraritica effossi nomen, Gen. xxvi. ψ. 21.

² INLECHI, pro quo *Aquila* interpretatur in maxilla. Εὐλεχί, Ακύλας, σιαγών. ENLECHI, Aquila (vertit maxilla).

³ INTAATH, castra in deserto filiorum Israël. Εὐθααθ, ἐπὶ τῆς ἐρήμου, σταθμός τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ENTHASTH, in eremo, statio filiorum Israël.

⁴ JOPPE, oppidum Palaestinae maritimum in tribu Dan. Ἰόππη, εἰς ἐτινὺν παράλος, κλήρη Δάν. JOPPE, est usque hodie urbs maritima in sorte Dan.

⁵ JORDANIS, fluvius dividens Judæam, Arabiam & Aulonem, de quo supra diximus, qui usque ad mare mortuum fluens post multos circuitus juxta Hiericho mortuo commixtus mari nomen amittit. Ἰορδάνης, ποταμὸς διαιρῶν τὴν Ἰουδαίαν τῆς Ἀραβίας καὶ τὸν μέγιστον νεκρὸν θαλάσσης αὐλῶνα, ὃς καὶ ἐκπίπτων διὰ Ἱεριχοῦς ἐπὶ τὴν νεκρὰν θάλασσαν εἰς αὐτὴν ἀφανίζεται. JORDANES fluvius, dividens Judæam ab Arabia, & Aulonem usque ad mare mortuum, qui per Hierichuntem prolapsus in mare mortuum, in illud desinit (& nomen amittit.)

JOSAPHAT VALLIS. Vide CEDRON, & VALLIS JOSAPHAT.

JOTA. Vide supra JETA.

⁶ IROTH, locus deserti ad quem venerunt filii Israël mare transfretantes. Εἰρωθ, τόπος τῆς ἐρήμου, ἐφ' ᾧ κατήνησαν ὁ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀφ' οὗ διήλθον τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. IROTH, locus deserti, ad quem venerunt ex Aegypto filii Israel à quo mare erubrum transierunt.

N O T A.

1. Neque hæc vox simplex est, sed conflata ex præpositione, *in* & *emec*, quod vallem significat: Porro Septuaginta Interpretes subinde vocem illam *emec*, tamquam nomen proprium, vel nominis proprii partem accepisse jam supra notatum est in *Emec Achor*, & *Emec Ramphaim*. Habent autem Septuaginta Interpretes hanc vocem, in *Emec*, Jos. 7. v. 24. pro qua interpret noster, *ad vallem* dixit. BONFRERIUS.

2. Hæc vox quoque ad loci nomen proprium adjungit præpositionem *in*; nam loci integrum nomen est *Lechi*, seu *Maxilla*, vel composita voce *Ramatblechi*, hoc est, *elevatio maxille*. Locus fuit ita dictus à Samsonis maxilla, qua mille Philisthæos occidit. Vide Judic. 15. IDEM.

3. Etiam hic ad loci nomen proprium *in* præpositio superflue additur: loci enim & mansionis hujus nomen proprium in versione nostra est *Thabath*; apud Interpretes Septuaginta *Thaath*. IDEM.

4. Fueritne *Joppe* in tribu Dan inclusa, an verò in ejus confinio tantum, seu extrinseco termino, meritò è Scriptura in dubium revocari potest. Fit quidem ejus mentio in descriptione tribus Dan, Jos. 19. Sed ita ut potius videatur ab ea tribu excludi: ibi enim v. 46. Borealis ejus terminus extremus ad mare ita describitur: *cum termino qui respicit Joppen*; in Hebræo: *contra Joppen*, seu è regione *Joppes*; apud Interpretes Septuaginta: *terminus prope Joppen*: quæ omnia indicant terminum hunc *ad Joppen* accedere, & è regione ipsius esse, non autem *Joppen* intra hos terminos tribus Dan includi. Hebraicè hæc urbs maritima appellatur *Ἰαππο*, quod cum nomine, quod etiamnum habet, *Japha* congruit: nam etiamnum urbs illa & portus manet, ad quem ferè peregrini, qui religionis causa Terram Sanctam adeunt, appellere solent. IDEM.

5. Unicus hic est ferè Terræ Promissæ fluvius in Scriptura nominatissimus. Juxta Libanum oritur in extremis Judææ terminis Aquilonaribus, ubi duo fontes sunt *Jor* & *Dan*, à quibus mixtis juxta urbem Dan, hic fluvius & aquas & nomen accipit, duobus fontium nominibus in unum conjunctis. Ab hisce fontibus usque ad mare Galilææ vocatur *Jordanes minor*: à loco unde erumpit ex isto mari usque ad mare mortuum dicitur *Jordanes major*, quod auctus variis fontium & torrentium aquis ibi latiore feratur alveo. Vide de *Jordane* plura à nobis dicta, Num. 34. v. 11, 12. Quomodo autem hic dicatur *Jordanes Judæam secare*, sumpto nomine Judææ latissimè, ut videlicet comprehendat totam regionem, quam omnes duodecim tribus cis vel trans Jordanem possederunt, non est difficile intelligere. Rursum quomodo *Aulonem vallem secaret*, si Aulon non tantum cis, sed etiam parte sui trans Jordanem esset, quod videtur supra in Aulone

valle sensisse Hieronymus (nam ea Hieronymi verba esse mihi persuasum) satis manifestum est: at quomodo rectè dici possit *Jordanes Arabiam secare ac dividere*, cum nulla pars Cis-Jordaninæ regionis legatur Arabiæ attributa, non facillè est intelligere, nisi quis dicat etiam quædam cis Jordanem subinde Arabiæ adscribi; nam etiam apud Josephum Lib. v. Belli Judaic. Cap. 5. lego Zoaram seu Segor, quæ cis Jordanem erat, Arabiæ attribui: Immo & apud Diodorum Siculum Lib. 3. non tantum mare mortuum, & Hierichuntis vicinæque opobalsami regio cis Jordanem, sed etiam tota Judæa videtur iuxta Arabiam comprehendi. IDEM.

6. Videri possint hæc Eusebii verba intelligenda esse de loco ad quem, transmissio mari, Israëlitas venerint; at nullus eo nomine locus reperitur, ad quem Israëlitas venerint transvadato mari, ne in Septuaginta quidem Interpretum versione: capienda ergo hæc verba de loco ad quem venerint paulo post transfretaturi, nempe de *Phihabiroth*, quam vocem compositam si divides, & posteriorem partem vocis compositæ retineas, habebis *Hiroth*, vel *Iroth*, & ita Septuaginta Interpretes locum hunc nominarunt, ut etiamnum in omnibus codicibus habetur, Num. 33. v. 8. at v. præcedente non tantum posteriorem partem retinuerunt, sed etiam loco prioris partis vocem Græcam ejusdem significationis substituerunt, *τομα Εἰρωθ*, *os Iroth*. ita quidem illi isto capite, cum antea Exodi 14. v. 1. planè aliter eam vocem vertissent, appellativèque reddidissent, *ἀπέναντι τῆς ἐπαύλειος, ex adverso suburbii*, pro quo versio nostra habet, *è regione Phihabiroth*. IDEM.

7. Ἰόππη &c.] Hæc desunt in Editione Parisiensi, nisi quòd *εἰς ἐτινὺν παράλος* &c. sunt perperam addita voci Ἰταβύριον. Mons enim Itabyrius Tribui Danis nullà parte finitimus fuit. CLERICUS.

8. Τὴν Ἰουδαίαν τῆς Ἀραβίας.] Tempore, nimirum, *Eusebii*, in quo Arabiæ tribuebatur quicquid erat ad ortum Jordanis ad Euphratem usque, præsertim inferiorem Jordanem versus. Vide urbes Arabiæ in Dicecesi Antiochena, apud *Carolus à S. Paulo*. Bonfrerius scripserat commentarium suum in Latina *Hieronymi*, antequam *Eusebii* Græca videret. Alioquin ambiguitatem versionis Hieronymianæ verbis Græcis facillè discussisset. Nam quod dicit *Hieronymus*, *dividit Judæam & Arabiam*, id ex *Eusebio* liquet non ita intelligendum, quasi velit per mediam Arabiam fluxisse Jordanem, sed quòd Jordanes Judæam ab Arabia separaret. IDEM.

9. Απὸ τῆς Αἰγύπτου.] In MS. Regio sequuntur tantum hæc verba: *ἐφ' ᾗ διήλθον τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν*, ita ut quidquid amplius hic habetur, aut mutatum est, sit *Bonfrerio* tribuendum. IDEM.